

Znamení na cestách

Častokrát jsem byl na cestách – v nebezpečí na řekách, v nebezpečí od lupičů, v nebezpečí od vlastního lidu, v nebezpečí od pohanů, v nebezpečí ve městech, v nebezpečí v pustinách, v nebezpečí na moři... (2K 11,26)

Přeji vám, milé sestry a bratři, šťastnou cestu a Boží ochranu všude, kam v létě namíříte své kroky nebo pojedete autem. Užijte si to, ale mějte při tom oči otevřené a sledujte znamení, která na cestách a kolem cest uvidíte. Budou to nejen turistické nebo dopravní značky, ale dost často také znamení nehod a smrti.

Všímejte si křížů v polích a Božích muk podél cest. Lidé předšlých generací je stavěli pro sebe, ale i pro nás. Nečekaně nám připomenou utrpení a smrt našeho Spasitele. Jako fotografa mě vždy nejvíce oslovovala scenérie, do které byl kříž zasazen, jeho význam je ovšem více než estetický, totiž velmi praktický. Člověk se může u kříže zastavit, chvíli spočinout, ustat od všeho, co dosud dělal a kam směřoval. Může být zastaven vším, co toto znamení na cestě sděluje – láskou Boží, obětí, utrpením, a nakonec zcela mezní situací pro každého z nás, totiž smrtí. A i když dnes zvláště my městští lidé tolik na poli nepracujeme, stejně si můžeme u křížů podél cest položit tichou otázku, jaký smysl má můj život a všechno klopotné pachtění? Kam vede moje putování světem, když nakonec zcela jistě bude končit smrtí a možná i velmi bolestnou, jako v případě Božího Syna? Zastavit se alespoň v myslí můžeme také my řidiči automobilů, když budeme projíždět

ulicemi hlavního i jiných měst, anebo když poprčíme sto třicítkou po dálnici. K vidění je stále více křížů, kterých neustále přibývá. Pozůstali je instalují na místech, kde zahynuli jejich milí, nosí jim tam čerstvé květiny a někdy také hračky. K vidění jsou i mementa zakreslená policií České republiky, mám na mysli situace dopravních nehod. Třebaže je brzy smaže déšť nebo kropící auto, je dobré je nepřehlédnout. Všude tam totiž došlo k tragédii nebo přinejmenším k nepříjemné kolizi, kterou někdo zavinil a jiný na ni doplatil. A hlavně si můžeme uvědomit a připustit, kde všude se dopravní nehody staly a mohou stát, zatímco dnes těmi samými místy klidně projíždíme

jakoby nic. Výsledkem takového „zastavení“ je poznání, že vlastně kdekoliv může dojít k nehodě třeba i s následkem smrti. Nejen na silnici, ale v každé oblasti našeho života. Třeba nám to pomůže ubrat plyn z životního tempa, soustředit se více na svůj život nebo životy druhých, na vztahy, přiměje nás to o něco víc předvídat a také děkovat Bohu, že ještě žijeme, že ještě naše manželství i rodiny fungují a žije také náš sbor.

Nepřehlédněme ale rovněž znamení, která nám dávají spoluúčastníci silničního provozu, řidiči i chodci na chodníku. Komunikují s námi verbálně i neverbálně, dávají nám na srozuměnou, kam mají namířeno, kde budou odbočovat. Někteří nám dají přednost, jiní na nás vděčně pokynou rukou nebo poděkují světlý, usmějí se, jiní nám ale zase dají jasně vědět, abychom jim okamžitě uhnuli. A někteří se bez upozornění zachovají naprosto bezohledně, a kdybyste včas neuhnuli, klidně se s vámi srazí. Zkrátka obyčejný život, ale je třeba sledovat tato znamení velice bedlivě, protože jsou důležitější než ta, která nás zastavují už jen jako memento mori, neboť jinak by po nás mohl za chvíli na silnici také zůstat jen křížek.

Zkušenost s tím měl dávno před námi i apoštol Pavel na svých cestách. Přestože byl ve službě Kristu, nevyhýbala se mu nebezpečí při plavbě na řekách i na moři, hrozilo mu nebezpečí od lupičů, dokonce i od vlastního lidu, ale byl také v nebezpečí od nevěřících pohanů, nebezpečí na něj číhalo mezi lidmi ve městech i o samotě v pustinách. Zkrátka obyčejný život, ale nedal se zastrašit, a to je důležité. Protože všechna ta znamení, která vnímal, mu nebyla dána proto, aby zůstal sedět doma a nevytáhl paty ven, neboť znamení podél cest nemají velký význam za zavřenými dveřmi. Proto se ani my nebojme jít vstříc životu i nebezpečí v době prázdnin, ale mějme přitom oči otevřené.

Přeji vám proto, milé sestry a bratři, šťastnou cestu, Boží ochranu všude, kam si to v létě namíříte, a šťastný návrat. Určitě bude užitečné se pak po prázdninách a dovolených sdílet o tom, jaká znamení jsme viděli, co nás na našich cestách kromě Ježíšova kříže oslovilo.

Bronislav Matulík

Musel jsem fandit Němcům

Pozdrav Radka Novotného z Drážďan

Milí přátelé, bratři a sestry, píši vám ve chvíli, kdy začíná Členské shromáždění našeho sboru. Není online, tak s vámi budu alespoň prostřednictvím psaní. Od rána na vás myslím a modlím se za obě shromáždění a Tomášovi přeji k instalaci pozeňnané, plodné a radostné období jeho služby. „Tvoje poctivost a věrnost je pro mě (nás) inspirující a jsme za Tebe a Jitku se Samem moc vděční.“

Dnes je to týden, co jsem dorazil do Drážďan na studijní pobyt. Využil jsem tak nabídky tříměsíčního studijního volna, které CB nabízí kazatelům (tuším) po pěti letech služby... Konečně se více jak rok odkládaný kurz Technické univerzity otevřel. Sešlo se nás osmnáct ze šestnácti zemí od Portugalska až po Singapur, včetně Indie, Ázerbájdžánu, Řecka a Gruzie. Můj běžný den sestává z dopoledního vyučování v německém jazyce úrovně B1. Odpoledne píšu úkoly a večer máme různá formální i neformální setkání. Tím, že pobývám jako kazatel v hostovském pokoji místního sboru, byl jsem automaticky zapojen do dění drážďanských sborů EMK. Mám za sebou setkání staršovstva, dvě biblické hodiny, přípravnou skupinu mezinárodního setkávání – Kellertreff. Kellertreff je zajímavá služba. Pravidelně každý týden se na ní scházejí imigranti ze Sýrie, Afghánistánu, Iráku i Iránu. Mluví se zde německy, hrají se hry, plánují se výlety, vaří se a slaví.

Díky Evropskému fotbalovému šampionátu jsem poznal své nové sousedy, dva studenty z Indie a německého studenta teologie a filosofie. Po dobré večeři jsme se snažili nemotornou němčinou debatovat o své víře a názorech. V sobotu mě Thomas, místní kazatel, vzal kolegiálně na výlet. Navštívili jsme jeho bývalá působiště a v autě „prokecali“ asi pět hodin. Večer jsem s ním pak „musel“ fandit Němcům. Porážka Christiana Rolanda ho obzvláště potěšila. Díky Tomášovi Najbrtovi (vřelé díky!) jsem se seznámil v Pirně s jedním milým bratrem. Co týden mu budu pomáhat (doufám smysluplně) na domě. On mě za to bude trénovat v němčině a dá mi najíst. Super! Bratr pobýval šest let v Brně a živí se překládáním z češtiny. Za chvíli (dnes v Ne) mě čeká další milé setkání s Tomášovými přáteli na druhé straně Labe. Dnes jsem zvládl již dvě shromáždění. Jedno místní a druhé s vámi, díky záznamu online přenosu. Při rozpravě se svými metodistickými přáteli zde v Drážďanech ještě více prožívám vděčnost za vás, za všechny naše milé v Soukenické, Kralupech i Neveklově. Už teď se moc těším na setkání na sborovce, táborech, biblických a samozřejmě (hlavně) na bohoslužbách, u nohou našeho milého, laskavého Přítele a Pána Ježíše Krista. Díky Pánu z vás všechny. Krásné pozdravy z Německa.

PS: Pokud budete chtít, nebo potřebovat můžete mi zavolat. Nejlépe přes Skype, WhatsApp, Messenger. Nebo napište email.

Radislav Novotný

Výroční konference po roce v Soukenické

Zpráva o průběhu jednání zástupců všech sborů Církve bratrské

Především jsem byl hrdý na náš sbor a všechny, kdo jste přišli pomoci s organizací a průběhem Konference, neboť vše dopadlo skvěle. Předseda Rady CB David Novák vyřizuje velké poděkování, stejně tak ředitelka kanceláře Rady Renáta Ulmannová a rovněž předseda předsednictva Konference Robert Hart.

Výroční konference je nejvyšším orgánem Církve bratrské s největší pravomocí. Jejím úkolem tedy je rozhodovat o nejdůležitějších věcech církve. Letos v sobotu 19. 6. přijala tato usnesení:

- Konference CB schválila účetní závěrku ústředí Církve bratrské za rok 2020.
- Konference CB schválila běžný návrh Rady CB č. 1 na podporu ETS.
- Konference CB schválila návrh Rady CB na změnu Řádu správy CB č. 2 týkající se krizového řízení Církve bratrské.
- Konference CB schválila návrh Rady CB č. 3 na změnu Řádu správy CB týkající se kaplanské ordinace.
- Konference CB schválila návrh Sboru CB v Praze 5 č. 5 na změnu Řádu správy CB týkající se formální úpravy §47 Řádu správy CB.
- Konference CB projednala návrhy Komise pro Ústavu na změnu Jednacího řádu Společné konference.

Nová rada Církve bratrské

- Konference CB zvolila na funkční období 2021 až 2025 za členy Rady Církve bratrské tyto kazatele – správce sborů: Petra Dvořáčka, Jaroslava Pokorného, Romana Touška a bratry: Jana Drahokoupila, Tomáše Hurtu a Ondřeje Kubů (Předseda David Novák a dva místopředsedové Bronislav Matulík a Tadeáš Filipek byli zvoleni na loňské Konferenci).
- Konference CB schválila návrhy na ordinaci vikářů Jevhena Fursova, Víta Hlásky, Jana Macka, Jiřího Musila, Aleše Navrátila, Zdeňka Kašpárka, Martina Kopa a Lukáše Skalu za kazatele Církve bratrské.

Nejsilnější emoční prožitky? Strašné horko, náš syn měl dojem, že se ocitnul v zapocené hokejové šatně. Ale všichni to zvládali velmi ukázněně a s úsměvem. Druhý silný zážitek bylo překvapení, že Konference zvolila Radu CB hned v prvním kole a že církve budou po dobu 4 let v Radě spravovat hned čtyři nekazatelé – Jan Drahokoupil, Tadeáš Filipek, Tomáš Hurta a Ondřej Kubů, jako by se tím oslaboval „biskupský model“. A poslední silný prožitek se týkal kapely SouZnění, která hrála přesně tak, jak to pověděl Petr Šťastný v rozhovoru pro časopis BRÁNA, že totiž hudba v církvi je ve služebném postavení. Asi i proto muzikanti nadchli přítomné a potěšili srdce všech.

Bronislav Matulík

Noví kazatelé Církve bratrské

Redukovaná konference na hlasování

Tak už podruhé jsme měli extra krátkou konferenci. Vzhledem ke stávající situaci to asi ani jinak nejde.

Na jednu stranu je to velice praktické a pohodlné. Za jeden den je hotovo, nic se nezdržuje, vše podstatné se projedná a odhlasuje, pozdravíme se se známými, po pár hodinách je hotovo a jede se domů.

Na druhou stranu se z církevní konference stává jen hlasovací/schvalovací orgán. Diskuze je jen k nejnужnějším věcem, a i tam je znát snaha o maximální stručnost. Myslím, že mnoho lidí ani nevystoupí, jen aby nezdržovali.

Celá konference se zredukuje na to, co je nezbytné a nutné. A to, co počká, se prostě odloží nebo vynechá – i když to může být pro církev důležitější než to, co nám ukládá zákon. A tak se řeší financování ETS bez diskuze o tom, co škola přináší nebo by měla přinášet církvi. Nebo nároky řádu na členy staršovstva bez prostoru k rozhovoru nad staršími v Bibli. A tak by se dalo pokračovat.

Mám naději, že Pán dá a příští rok se sejdeme na normální konferenci, kde bude více času i na duchovní záležitosti a další směřování církve.

Ale aby moje povídání nevyznělo jen pesimisticky – na této konferenci bylo ordinováno dokonce 8 nových kazatelů, byla zvolena nová Rada CB a zazněla informace o tom, že máme více než 30 míst, kde by časem mohl vzniknout nový sbor. A to je

rozhodně důvod k radosti a vděčnosti, protože Pán vysílá nové služebníky a dává růst i v těchto obtížných časech.

Ondřej Pavlíček

Mám ráda CB

Tato výroční konference Církve bratrské pro mě byla s největší pravděpodobností poslední, protože moje práce pro celou církev v rámci OMAR končí. Byla jsem tedy několik let hostem Rady bez hlasovacího práva, za což jsem ráda, protože mnohou problematiku, o které se hovořilo, vlastně, stejně jako asi většina běžných členů,

neznám. Delegáti mají v některých bodech svobodu hlasovat podle svého porozumění, v jiných jsou vázáni rozhodnutím svých staršovstev, která to dopředu projednala. I letos jsem si uvědomila, jak je mimořádné, že přes veškeré rozdílnosti našich sborů se delegáti umí domluvit a odhlasovat, co je potřeba. Stejně tak jsem si všimla, jak zůstáváme pořád lidmi, kteří ne úplně umíme vystoupit ze svých předporozumění, což trochu komplikuje život.

Máme konferenci ordinované nové kazatele (opět mě dojalo, když tam stáli na stupínku). Zatím jsou každý rok nějakí noví. Máme novou Radu, překvapilo mě, že se povedlo zvolit už v prvním kole. Kéž jim všem Pán Bůh dává moudrost, aby to církvi prospělo.

A nakonec – konference jednala poměrně svižně, bylo horko, jídla a pití bylo dost, skupinka našich Soukenických všechno výborně zvládla (děkuju, přišli jste kvůli tomu o volnou sobotu), nikdo nezkolaboval (a to jsme měli přítomnou i lékařku, kdyby něco), viděla jsem několik milých známých, které potkávám téměř výhradně na těchto konferencích, takže celkový dojem – mám ráda CB.

Jana Matulíková

200 znavených a přesto usměvavých delegátů

Mohlo by se to zdát jako těžký úkol, zaregistrovat, nasytit, napojit a nerušit 200 delegátů z celé republiky ještě u vědomí všech vládních opatření proti šíření covidu. Ale zkušenost je úžasný fenomén. Poté, co jsme loni tenhle úkol plnili poprvé, to letos bylo mnohem snazší a možná i klidnější a zábavnější. Jediné, co nám tak přidávalo vrásky na čele, bylo úmorné vedro.

Ranní registrace plynuly jako po másle a to i s vloženou kontrolou bezinfekčnosti včetně několika testování přímo na místě. Úžasné bylo, že jsme nemuseli použít evakuační plán pro případ, že by někdo byl při testování pozitivní. Pán Bůh nad

námi držel ochrannou ruku. Z rovných 200 delegátů nepřijel pouze jeden a zbylých 199 bylo negativních, což bylo víc než pozitivní.

Kvůli vedru jsme se také obávali možných zdravotních komplikací, ale ani tady nebylo potřeba ani jednou zasahovat. Takže naše paní doktorka pomáhala roznášet bagety, kávu, vody, sušenky a lékárníčka zůstala netknutá. Jaká milost!

Taky jsme čekali, že v odpoledních hodinách bude na tvářích našich hostů znát únava, ale zase nic. Až do samého konce konference jsme potkávali jen usměvavé tváře a každou chvíli jsme byli poctěni větou „moc děkujeme za úžasné přijetí a organizaci“.

Mám velkou radost, že náš sbor může být i tímto způsobem užitečný celé církvi. A taky bych chtěla poděkovat všem, kteří pomohli s organizací, úklidem, či modlitebním zápasem za zdárný průběh celého dne.

Petra Veselá

Sto tři statečných

Reflexe Výročního členského shromáždění a sborového dne v Soukenické

Trvalo to jen hodinu! Letos jsme udělali rekord alespoň co se mé třicetileté kazatelské služby týká. Což ale uvádím jen na okraj, protože to podstatné chci napsat nyní.

Všem, sestrám a bratrům, kdo jste přišli, a ještě navíc i pomáhali, jsem na začátku shromáždění vyjádřil obdiv, respekt, a vděčnost. Číním tak i nyní. Děkuji všem vám starým, starším i mladým, kteří jste přišli navzdory horku, ať už z Prahy a okolí, ze stanic z Neveklova a z Kralup nad Vltavou, anebo jste se na otočku vrátili ze svých chalup, kde pobýváte v letních měsících. Děkuji všem, kdo jste projevili svou odpovědnost ke sboru a nám všem!

Přišlo nás ale jen něco málo přes třetinu členů, a to mě zarmoutilo. Chyběla nadpoloviční většina, proto jsme nemohli rozhodnout důležitý návrh, který by tak moc pomohl sboru, a zvláště stanici v Neveklově!

Druhý den po členském shromáždění mně telefonoval více než devadesátiletý bratr Gerhard z Kralup. Byl smutný, že většina členů nevzala vážně odpovědnost za sbor, jak by měla. A to zdaleka nebyl jediný přítomný devadesátník, který se přijel radovat z přítomnosti sester a bratrů – horko nehorko. Přitom právě ti nejstarší a samozřejmě nemocní by byli z pochopitelných zdravotních důvodů samozřejmě omluveni. Nad ostatními si nejen já kladu velký smutný otazník.

A z čeho jsem měl velkou radost při sborovém dnu? Samozřejmě z instalace bratra kazatele Tomáše Trávníčka. Bylo pro mě dojemné, když Tomáš sliboval a my členové také, byl jsem potěšen přítomnými staršími sboru, kteří na Tomáše vzkládali ruce a když se za něj Maty Šíma modlil. Měl jsem radost z toho, že přece jen je mezi námi hodně těch, kteří nehledí na své pohodlí a vlastní zájmy.

Formálně nejdůležitější bylo schválení hospodářské zprávy, kterou potvrdily naše revizorky. Potlesk Janu Němečkovi za vykonanou službu byl nejen oprávněný, ale i upřímný.

Největší diskusi (očekávanou) vzbudila samozřejmě skutečnost, že já jako kazatel budu od září při své celocírkevní službě sbor spravovat jako administrátor, který má podle Řádu správy CB vykonávat všechny hlavní povinnosti správce sboru. Ano, bude to změna, ale věřím, že to společně dobře zvládneme.

Na závěr bych ještě zmínil ze své zprávy to úplně nejdůležitější, které se týká budoucnosti našeho společenství: Zachraňme mladé lidi! To je předně úkol pro rodiny a následně pak pro staršovstvo a jednotlivé vedoucí besídky, dorostu, mládeže atp.

Bronislav Matulík

Letní biblické hodiny

V červenci a srpnu budeme opět spolu s Žižkovem, a dokonce i se Smíchovem

V červenci se budeme scházet každou středu na Žižkově v Koněvově ulici č. 24, a v srpnu každé úterý u nás v Soukenické 15. Začátky všech biblických hodin jsou stejné – 18.30 hodin.

O služby se podělíme čtyři kazatelé, Petr Jareš, Bronislav Matulík, Radislav Novotný a Tomáš Trávníček. Tentokrát je nás víc ze Soukenické, neboť druhý kazatel Žižkova Michal Žemlička se v létě stěhuje jako správce sboru do Horních Počernic. Program a rozpis služeb je následující:

ČERVENEC

07. 07. Středa	Jareš	Ag 1	Celkově ke knize Ageus
14. 07. Středa	Novotný	Gl 5,16-24	Skutky těla a ovoce Ducha
21. 07. Středa	Matulík	Gl 6,1-5	Zákon Kristův
28. 07. Středa	Jareš	Ag 2,10-19	Vzorek za knihy Ageus

SRPEN

03. 08. Úterý	Matulík	Gl 6,6-10	Zákon setby a žně
10. 08. Úterý	Trávníček	Ž 134	Noční chvalozpěv v chrámu
17. 08. Úterý	Matulík	Gl 6,11-18	Na čem doopravdy záleží
24. 08. Úterý	Jareš	2K 7,5-13	Zármutek podle Boží vůle
31. 08. Úterý	Novotný	Jakubova epištola	Popelka Nového zákona

Srdcečně zveme a modleme se za to, abychom se po prázdninách mohli vrátit opět k původní praxi našeho studia Písma odpoledne i večer.

Bronislav Matulík

Letní bohoslužba pod fíkovým stromem

V neděli 15. srpna 2021 Ježíšova gratulace ve stylu Rock and Roll

Už jsme u nás ve sboru zažili leccos. Vedle klasických varhan a klavírních doprovodů s podporou flétny, houslí, trubek a violoncella jsme také připravili celou bohoslužbu *a capella*, tedy bez nástrojů jen s doprovodem pěveckého sboru, který zpíval v čtyřhlase a někdy jen *cantus firmus*. Moc rád bych to zase zkusil, bylo to jiné a skvělé.

Dvakrát jsme připravili v hudebním provedení moderní mši, jednou rockovou z autorské dílny kapely Souznění a nedávno Truvérskou od Petra Ebena. Loni v létě jsme hráli a zpívali spirituály ve stylu country. Připravili jsme také spolu s Jiřinou Dvořákovou a dalšími hudebníky celou bohoslužbu s písněmi z komunity Taizé, což opět s jinými písněmi připravíme na letošní podzim. No a v loňském létě jsme na dvoře hráli a zpívali v hudebním stylu Ska, který má svůj původ v Jamajce. Tento zřetelně synkopovaný rytmus drží kytara a klávesy. Ska rytmus byl odvozen ze „Schuffle“ a „Boogie“. Takže to jsme u nás ve sboru také zvládli docela v pohodě a nyní nás čeká zase něco nového, anebo spíše starého.

Rock and roll to měl ovšem v počátcích opravdu těžké a nikoho by nenapadlo, že se z něho nakonec vyvine popová hudba, jejíž worshipový projev se tak hojně uchytí v našich sborech.

Když se v Americe začal rock'n'roll hrát, střední a starší generace ho radikálně odmítla. Měla dojem, že se jedná o ďábelské rytmy a šílenou hudbu. Když byl v New Yorku první rock'n'rollový koncert, přijeli policisté a jeho účastníky rozehnali.

V komunistickém Československu to bylo podobné, vycházely články o tom, že je to ďábelská hudba, která kazí mladou generaci. V roce 1957 v pražském klubu Mánes provedla policie zásah. Pět účastníků soud potrestal odnětím svobody za hrubou neslušnost a projev neucty ke společnosti. Měla to být výstraha pro mládež, kterou chtělo vedení KSČ odradit od rokenrolové kultury. I když zásahy státní moci byly tvrdé, rokenrol se státním orgánům vymýtit nepodařilo. No a dnes ho občas zahrajeme i ve shromáždění církve a ani o tom nevíme.

V polovině srpna to však vědět budeme. Tento hudební styl byl totiž už dávno za Velkou louží i na Starém kontinentu „pokřtěn“. Jde jen o to, abychom cokoliv děláme, vždy dělali ke cti a chvále našeho Pána. No a o to se pokusíme jako i při jiných bohoslužbách právě v neděli 15. srpna 2021 v 10.00 hodin pod fíkovým stromem. Přijďte a pozvěte své kamarády a přátele. Ale protože budeme kázat Ježíšovu gratulaci (blahoslavenství) všem nezištným lidem podle Lukáše 14,12–15, tak zkuste pozvat i ty, kteří zrovna nepatří do okruhu vašich přátel, nebo třeba bezdomovce či jiné lidi, kteří by práh naší modlitebny jen tak nepřekročili. Vjezd do dvora bude otevřený...

Bronislav Matulík

Potlesk

Článek k diskusi o tleskání při bohoslužbách

Původně jsem měl v úmyslu přihlásit se s tím na sborové schůzi, nicméně pak mi přišlo, že bych rušil, proto si dovoluji obtěžovat vás touto cestou.

Zamého mlada (před nějakými padesáti, šedesáti lety) jsme chodili do „shromáždění“. V poslední době čím dál častěji zaznamenávám používání výrazu „bohoslužba“. Ať ve verbální komunikaci, nebo v písemných projevech. Domnívám se, že to tak je dobře. Shromáždit se přece mohou lidé za různým účelem. Shromáždit se mohou v kostele, v modlitebně, ale zrovna tak se může shromáždit zfanatizovaný dav. Výrazem bohoslužba je ale už předem dán jednoznačně smysl, účel toho shromáždění.

Forma bohoslužby – liturgie se církev od církve liší. Známe církve, kde je liturgie pevně daná, neměnná, a naopak jiné mají formu bohoslužby volnější. To se týká zejména evangelikálních církví. K formě naší bohoslužby patří modlitby, výklad Písma, zpěv doprovázený jedním nebo více nástroji eventuálně krátká instrumentální skladba či preludium na závěr. (Všimli jste si, jak často slyšíme z kazatelny „berte tuto píseň jako modlitbu“). Odolávám pokušení utloukat čtenáře citováním veršů z Bible, v nichž jsou Izraelité přímo vyzýváni k oslavě Hospodina zpěvem a hrou na citory, harfy, ...

A tady začíná můj problém. Poslední dobou se totiž po doznění posledního akordu ozve potlesk. Proč potlesk? Muzikant přece nehrál pro to, aby předvedl, jak to pěkně umí zahrát. Nebo snad tím má být pochválen, jak zdařile oslavil hudbou Pána Boha? Jestli ano, proč bychom potom neměli po modlitbě stejným právem kazatelovi zatleskat (případně přidat pochvalné výkřiky „dobře jsi to Broňku, Radku, Pavle, ... Pánu Bohu řekl). Teď si jistě mnohý čtenář říká „Jirka zase přehání“, ale není to snad obdobná situace?

Samozřejmě úplně jiná situace nastává, jestli tentýž muzikant bude hrát tutěž skladbu při koncertu u nás ve velkém sále, nebo třeba na dvoře „Soukendy“. Pak bude-li se mi to líbit, pak jsem ochoten tleskat, až ni dlaně zčervenají, ale jsem přesvědčen, že v kostele se netleská. Potlesk do bohoslužby nepatří. Chvála patří Pánu Bohu.

Jestli se mýlím, přesvědčte mne o opaku. Poučte mne, že tam je toho plácání málo, že by měl potlesk modlitebnou znít častěji. Pokud mne nepřesvědčíte, do té doby trvám na tom, že v kostele se netleská.

Jirka Čech

Šlusfest

Radost ze zpěvu a společenství ve středu 23. června 2021 na dvoře

Není-li to nezbytné, proč rušit dobrou tradici. A proto jsme ani letos nezrušili poslední předprázdninovou zkoušku pěveckého sboru zvanou Šlusfest. Bylo skvělé, že jsme se sešli ve velmi hojném počtu. Náš zpěv se tak mohutně nesl dvorem až na ulici, a přilákal i mnoho kolemjdoucích z ulice. Radost jsme měli i z mnoha rodinných příslušníků a přátel, kteří si nás přišli poslechnout a máme naději, že neodcházeli zklamání.

Proč? Protože po téměř roce bez zpěvu jsme zpívali s opravdovou chutí, radostí a především vděčností za tuhle příležitost, za dar zpěvu, za krásné společenství, které v našem pěveckém sboru vzniklo a ani covidová pauza jej nedokázal zničit.

A už teď se těšíme na další poprázdninovou službu Pánu i našemu soukenickému společenství.

Petra Veselá

Mateřská rubrika

Krásné a dobrodružné léto všem!

Léto s dětmi bývá plné zážitků, které jindy během roku jen těžko zažijeme. Někdy se vše vydaří a jindy se nám zdá, že je všechno špatně, ale co si budeme povídat, s odstupem času jsou pro nás všechna prázdninová dobrodružství nezapomenutelná a nejčastěji snad i úsměvná. Ester, Míša a Janka by nám mohly vyprávět...

...

Před třemi lety, léto před tím, než jsme zakotvili v Soukenické, jsme zažili opravdu dobrodružné léto. Naše fenka měla štěňata (stejně jako letos) a my jsme se vypravili na dlouhý čundr po Čechách. Navštívili jsme všechny příbuzné a kamarády a těžce prozkoušeli jejich trpělivost. Některá přátelství se však upevnila. Člověk, který dokáže přijmout rodinu se čtyřmi dětmi a osmi psy, je skutečný světec. Zažili jsme i legrační momenty, třeba když jsme se snažili jít na výlet, ale každé ze štěňat se rozeběhlo jiným směrem, a tak jsme kilometr lesem šli asi čtyři hodiny. Nakonec jsme chytře začundrovali na malém ostrůvku, ze kterého nemohl nikdo uniknout, a strávili tam klidnou noc. Moc se těším, až i na letošní martýrium se štěňátky budeme vzpomínat s nostalgickým úsměvem...mimochodem, nepotřebujete někdo pejska? ☺

Ester Miffková

„Míšo, napíšeš něco o dobrodružství s dětmi do Sborových listů?“

Jasně, to je moje parketa, říkám si. Kdo mě zná jako mámu, ten ví, že o dobrodružství u nás není nouze. Doma jsme velmi zřídka, většinu dní s Beatkou a Bartíkem trávím venku, ale dětská hřiště skoro neznají – vyrážíme na různé dlouhé výpravy, jezdíme často vláčkem a na kolech, skácame v kalužích, sbíráme šneky, koupeme se v řece a objevujeme stále nová místa. V Praze je učím chodit na koncerty, dětská divadélka, nebo jsou se mnou na trzích v práci a krouží okolo mě, když prodávám. Domů se většinou vrací unavení, špinaví, ale šťastní. A když přijde léto a můj muž má hodně práce, zabalím nás do jednoho kufru a jedeme na dovolenou jen my tři. Baví mě být akční máma (a doufám, že moje děti to tempo baví též).

Ale když jsem přemýšlela, co je pro mě osobně s dětmi to největší dobrodružství, vybavila se mi neděle ve sboru! Když přijíždíme, Beátka mi často už na dvoře uteče a pak hledám, komu v sále sedí na klíně a hlasitě vypráví, co dělala v sobotu. Před odchodem do besídky si Bartík dělá prolezačku z lavic, ze mě a z nohou okolo sedících bratrů a sester. O stavění věží z podsedáků radši ani nemluví. Vždycky se na neděli moc těší a já už se dopředu bojím, co budou předvádět.

Mám tendenci je někdy až nezdravě umírnňovat. A pak si vzpomenu, co říkal Ježíš učedníkům. „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim – vždyť právě takovým patří Boží království!“ (Marek 10,14)

Tím samozřejmě nechci říct, že bychom kvůli tomuhle příběhu z bible měli nechat děti rušit bohoslužbu, hulákat na sebe při kázání a běhat celé modlitby od dveří až

na stupínek. Chci, aby naše děti byly poslušné a hodné, aby věděly, co se kdy sluší a patří. Ale stále jsou to děti.

Přináší do života sboru radost, nový život. Často mě překvapí, kolik si toho ze slovíčka pro děti a z besídky pamatují a svým dětským způsobem mi přinesou i nové světlo na Boží slovo.

A tak omluvte, prosím, někdy naše děti, když pobíhají po modlitebně. Věřím, že to jejich ranní nedělní „maminko, já se těším do kostela, pojď už“ za to stojí! A Pán se raduje z toho, že k němu přicházejí.

Míša Šťastná

Naše loňské dobrodružné léto bylo vlastně takovým pokračováním dobrodružného jara, kdy jsme usilovně pracovali na tom, aby byla v našem domě aspoň jedna obyvatelná místnost. Sice jsme kvůli začínající koronavirové epidemii nemohli mít žádné pomocníky ani dát děti babičkám, ale díky tomu měl zase Maty volněji v práci a bylo víc času pracovat na domě. A tak jsme celé jaro jezdili i s holkama na naše staveniště, v té době ještě bez koupelny a záchodu, vozili s sebou velké svačiny a vodu na kafe v termosce, nebo vařili těstoviny na kempovém vařiči. A protože nikdo nejsme ranní ptáčata, většinou se nám ta práce protáhla až do večera. A tak jsme špinavé děti oblékali do čistého oblečení na spaní, v kufru auta jim pouštěli pohádky a pak je po příjezdu domů nosili spící z auta rovnou do postele. Ale stihlo se, co bylo potřeba a na konci června jsme měli záchod, koupelnu i ložnici a rozloučili se s naším bydlením v Říčanech.

Naskládat všechny naše věci (které se mi samozřejmě během balení vůbec nepodařilo protřídit tak, jak jsem si představovala) do jedné místnosti a polorozpadlých kůlniček, byl trochu oříšek. Proto jsme první noc v našem novém domově spali obklopeni krabicemi, kufry a krosnami ze všech stran. Představovala jsem si, jak druhý den vypustím holky na zahradu a trochu to uspořádám a zabalím potřebné věci na odjezd za babičkou a dědou do Jižních Čech. Jenže ono celý den pršelo. A tak jsme byli zavření v té jediné obyvatelné místnosti, která byla zároveň ložnice, kuchyň, dětský pokoj a skladiště. Holky koukaly na Ledové království, což byla jediná pohádka, kterou jsem bez internetu měla zrovna v počítači a já se snažila v tom chaosu věci najít, co bylo

potřeba zabalit. Po týdnu v Jižních Čechách jsem pak strávila většinu léta s hol-kama u mých rodičů a o víkendech jezdila Matymu pomáhat ve snažení, aby byla obyvatelná další část domu. Během léta už to šlo, díky Bohu, i s hlídáním dětí a občas-ným povoláním pomocníků, a tak jsme se na podzim mohli nastěhovat všichni. A od února už si užívám i krásnou novou kuchyň. I když těch pár měsíců bez ní bylo také docela dobrodružných. A holky už se těší na svůj budoucí pokojíček v zatím neobyvatelném podkroví, takže dobrodružství rozhodně nekončí.

Janka Šimová

Přejeme vám spoustu letních zážitků pod Boží ochranou!

Martina Caltová

Dorostový tábor

Cesta kolem světa

Začátek prázdnin klasicky znamená i začátek dorostového tábora. Stejně jako před-chozí roky i letos jedeme k Ledči nad Sázavou.

Odjždíme hned po vysvědčení, tedy 30. 6. V přírodě si užijeme jedenáct dní a vra-címe se tedy 10. 7. Během tábora budeme hrát různé hry, vyrábět, sportovat a být s kamarády a s Bohem. V polovině tábora půjdeme po skupinkách na puták, tedy na dvoudenní výlet po družinkách s přespáním mimo tábořiště.

Hlavním tématem je letos cesta kolem světa, v rámci hry tedy navštívíme různé země jako Anglie, Itálie, Egypt, Japonsko, Indie, Austrálie, Brazílie a USA. Budeme rádi za modlitby, aby se vše podařilo, nikdo se nezranil a mohli jsme se na táboře více přiblížit Bohu. Také budu rád, když se budete modlit za mě, jedná se totiž o můj první tábor v roli hlavního vedoucího.

David Košťál

Příměstský tábor

Výleták Soukenická 2021

V letošním létě pořádáme místo tradičního příměstského táboříku akci pod názvem „Výleták“. Budeme jezdit na zajímavé výlety s bohatým programem do okolí Prahy, na hrady, zámky nebo do přírody. Děti budou hrát spoustu zajímavých her, společně budeme poznávat památky v okolí Prahy, občas opečeme nějaké buřty, mňam. Bude to celkem pět výletů – děti nemusí jet každý den, můžou si vybrat, který den chtějí jet. Výleták bude v termínu 16. 8. až 20. 8. 2021, zúčastní se ho děti od 6 do 12 let a kapacita pro něj je již (bohužel) naplněna. O děti se budou starat vedoucí, jak je znáte z příměstského tábora v Soukenické. Děkujeme, že na nás budete myslet v modlitbách, aby vše dobře dopadlo.

Jindřich Koudela

V Neveklově se dějí velké věci

...a nejen na střeše

V neveklovské stanici se dějí velké změny. Již vloni na jaře započaly přípravné práce rekonstrukce předního domu, kde máme modlitebnu a letos se práce rozjely naplno. Bez nadsázky jde o záchrannou akci, nikoliv kosmetickou úpravu. Dům, který nám odkázala bývalá členka sboru, Bohunka Dvořáková, je velmi starý. Pokud vím, tak pochází z 18. století a za posledních 80 let se mu nedostalo zásadní údržby. Pokud bychom chátrání nezastavili, mohlo by být brzy pozdě.

Základním krokem jak zastavit chátrání domu je nová střecha. Když jsem viděl zblízka dřevo, které tvořilo nosné části stropu a střechy, ulevilo se mi, že už je obojí dole. Dřevo starého krovu a stropních trámů bylo značně narušené a jeho nosnost se tím zásadně snížila. Dnes má budova již nový železobetonový strop, který jí zpevňuje a momentálně i chrání před vodou, protože stará střecha je již demontovaná. Tenoučké, desítky let větrem, deštěm a ptactvem narušované štíty jsou nyní zpevněné a nehrozí zřícení. Budova dostala nový železobetonový věnec, který ji nahoře celou zpevnil a svázal zdivo. Začíná se stavět nová střecha. Je to jen začátek prací, které budova potřebuje, ale začít jsme museli.

Velké díky patří br. Robertu Kunftovi za jeho odborné a moudré vedení rekonstrukce a také Janu Němečkovi za péči hospodáře. Až bude jednou dům zcela opravený, bude sloužit mnoha generacím křesťanů, i když my už tady nebudeme. Věřím, že Hospodinova žehnající ruka je vztažena nad Neveklovem. Život stanice se rozrůstá, stanice pomalu roste, stávající služby se rozvíjejí. Práce ve stanici Neveklov stojí na čtyřech základních pilířích, kterým Pán dal vzniknout a žehná jim. Je to společenství sboru, služba dětem mimo sbor, spolupráce se ZŠ a MŠ a moje služba v nemocnici. Pro tři pilíře ze čtyř je naše budova klíčovým místem setkávání. Již nyní bychom

potřebovali prostory pro rozvíjející se službu dětem. S nadějí vyhlížím další Boží vedení a jednání.

A ještě jedno malé svědectví na závěr. Dnes po poledni zazvonil zvonek u dveří. Říkal jsem si, kdo to asi v tuto hodinu je? Jaké překvapení, byl to jeden klučina, z našeho dětského oddílu Royal Rangers. Přivedl sebou ještě malého brášku. „Stalo se něco?“ ptal jsem se. „Ne, jen jsem Tě přišel s bráchou navštívit a zeptat se, kdy zase bude schůzka Rangerů?“ odpověděl. „A taky se zeptat, jestli by brácha mohl chodit také.“ „Tak ty bys chtěl také patřit mezi nás?“ zeptal jsem se malého brášky. Chlapec silně kýval hlavou a trochu se stydl. „Tak prima, budeme se na tebe těšit.“ odpověděl jsem chlapci.

Proč vám tuto příhodu popisuji? Protože z ní mám tak velikou radost, že se to nedá ani vypovědět. Dnes jsem ochutnal sladké ovoce naší práce a dá-li Bůh, bude ho více. A také jsem si uvědomil, jak moc dobře je, že jsem právě zde a bydlím na tomto místě. Kdyby tuto práci dělal někdo jiný a třeba i lépe, ale dojížděl by, nikdy by se nevytvořily takové vztahy, jaké máme. Když jsme se s dětmi viděli na první letošní schůzce po dlouhé odmlce, děti nechtěli dokonalé hry, nebo nějaké drahé atrakce, ale nás. Chtěli být s námi, držet se nás za ruce, povídat si, dělat ohýnek, vařit čaj, stavět zálesácké přístřeší, ale hlavně být s námi v obecenství. A tak se s vámi dělím o radost z naší služby a věřím, že má smysl a že má budoucnost.

Tomáš Trávníček

Sborová dovolená

Základní informace

Termín: 7. – 14. 8. 2021, místo: Rekreační areál Horalka v Orlických Horách, web: <http://www.chatahoralka.cz/>. Chata Horalka se nachází v samém srdci Orlických Hor v obci Sněžné. V areálu budeme mít k dispozici mnoho věcí – krytý bazén, minigolf, několik hřišť, ohnišť, tenisová stěna, rybník, pártystan, dětské hřiště, pískoviště, minizoo atd.

Příjezd – odjezd

Příjezd: V sobotu 7. 8. 2021 začínáme večerí v 18.00. Přijíždějte proto nejdříve v 16.00.

Nedělní bohoslužba: Pojedeme do modlitebny v Bystřím!

Odjezd: V sobotu 14. 8. 2021 po obědě.

Ubytování

Celkem nás čekají čtyři různé typy ubytování:

Chata Horalka (17 pokojů 2–4lůžkových)

Chata Sněženka (8 pokojů 2–5lůžkových)

Chatky (5 samostatných chatek až 6–7lůžkových)

Pokoje ve velkých chatách i každá chatka mají většinou vlastní sociální zařízení.

NAROZENINY

Bartoš Pavel	2. 7.
Bauerová Ivanka	2. 7.
Liguš Ján	2. 7.
Plichtová Květuše	4. 7.
Šíma Petr	5. 7.
Mikulecký Blahoslav	9. 7.
Davidenko Jiří	11. 7.
Holan Marek	12. 7.
Bíbová Anna	13. 7.
Jiroušek Milan	14. 7.
Šťastný Petr	15. 7.
Beranová Ludmila	20. 7.
Váňová Veronika	21. 7.
Čermáková Magdaléna	22. 7.
Vovsová Rut	22. 7.
Turková Pavla	23. 7.
Sedláček Jakub	24. 7.
Meierová Jana	27. 7.
Kraus Adam Daniel	28. 7.
Žďánská Ludmila	29. 7.
Luke Veronika	29. 7.
Beran Lukáš	31. 7.
Šímová Jiřina	31. 7.
Boučková Alice	2. 8.
Beranová Pavla	4. 8.
Fritschová Jolana	5. 8.

Bungalovy (5 bungalovů, každý se 3 pokoji, sociální zařízení společné)

Strava

Je pro nás zajištěna plná penze a pro děti navíc svačinky a pitný režim.

Jíst budeme v 1. patře chaty Horalka, kde je jídelna jen pro nás.

Pro děti do 3 let, které mají pobyt zdarma, není zajištěno jídlo. Pokud pro ně jídlo chcete, je nutné to nahlásit a zaplatit cenu jako za dítě nad 3 roky.

Místo obědů bude možné brát si balíček, pokud se den předem nahlásíte. První balíčky budou připraveny na pondělí a nahlásit je musíme ještě v sobotu večer, poté vždy ráno do 9.00 na další den.

V areálu je také restaurace Horalka, která bude otevřena i pro kolemjdoucí.

Vybavení

Potvrzení o bezinfekčnosti: **bude nutné, abyste se při zahájení pobytu prokázali některým z potvrzení o bezinfekčnosti (test, očkování, prodělané onemocnění) dle platných nařízení vlády.**

Roušky: Prosíme, vezměte si je s sebou.

Bazén: v areálu je krytý bazén, tak se na to můžeme těšit i dobře připravit!

Jídelna: je v prvním patře chaty Horalka, a chodí se do ní v přezůvkách, takže nezapomenout PŘEZŮVKY!

Kolárna: V přízemí je místnost pro uskladnění kol a kočárků.

Pokoje: Na pokoji budou malé ručníky. Osušky či velké ručníky si přivezte vlastní.

Rybník: funguje formou Chyt' a pusť!

Domácí mazlíčci: Lze sebou vzít psa za poplatek 120 Kč/den. Ostatní zvířata, pokud nemohou být celý den v kleci, vzít nelze.

Petra Veselá

Ze staršovstva

Výroční Konference CB

Našimi delegáty zůstali z loňského roku Věra Bíbová, Bronislav Matulík, Jan Němeček, Ondřej Pavlíček a Marie Wagnerová. Staršovstvo společně s delegáty probralo konferenční návrhy, návrhy na změnu Řádu a volbu Rady CB.

Organizačním zajištěním průběhu byla pověřena sestra Petra Veselá.

Sborový den a Výroční členské shromáždění

Staršovstvo projednalo organizační přípravu sborového dne včetně Výročního členského shromáždění.

Sborová dovolená

Staršovstvo prodiskutovalo podobu programu. Nedělní bohoslužba bude opět s bysterským sborem – kazatel Tomáš Cvejn tuto možnost nadšeně přivítal. Kapacita je téměř naplněná, lidé většinou mají zaplacené zálohy, což mělo proběhnout do 15.6.

Letní provoz

Zajistí především Miffkovi, v době jejich dovolené Jan Němeček s pomocí rodin, které bydlí blízko modlitebny.

Neveklov

25. – 26. 6. proběhne výlet s dětmi s přespaním. Sborové fórum se uskuteční v neděli 27. 6. po shromáždění. Příprava bratra Hlávky se chýlí ke konci, byl doporučen k přijetí do sboru, staršovstvo se s ním v brzké době sejde. Chválící skupinka funguje výborně, dělá dobrou službu i radost.

Příští jednání staršovstva: 28. 6. 2021.

NAROZENINY

Tezner Josef	6. 8.
Broukalová Květoslava	7. 8.
Luke Matěj	10. 8.
Najbrt Vladislav	10. 8.
Pavličková Adéla	11. 8.
Kubová Marta	13. 8.
Kejř Pavel	14. 8.
Verner Kryštof	15. 8.
Wagnerová Marie	15. 8.
Hlavničková Bohuslava	16. 8.
Beran Daniel	19. 8.
Čech Jiří	19. 8.
Malásek Filip	19. 8.
Košťálová Martina	21. 8.
Sedláček Adam	21. 8.
Němcová Petruše	22. 8.
Toušek Daniel ml.	22. 8.
Toušek David	22. 8.
Novotný Radislav	24. 8.
Bartoš Petr	25. 8.
Fialová Rut	25. 8.
Molnár Martin	26. 8.
Němec Jan	26. 8.
Sedláčková Daniela	26. 8.
Pavlíček Martin	29. 8.
Miffková Ester	30. 8.

Mimořádná shromáždění

Letní bohoslužby na dvoře – i letos plánujeme nejméně jednu letní bohoslužbu na dvoře. Dovolí-li počasí, pak v neděli 15. srpna 2021 v 10.00 hodin bychom se shromáždili před modlitebnou. No a pokud to půjde, pokusíme se ještě jedno hraní pod širým nebem připravit na červenec, i když to zatím není jisté.

Prázdninová setkání v našem sboru

Neděle	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA – žive i online
Úterý	18.30	setkání nad biblí v Soukenické – V SRPNU
Středa	18.30	setkání nad biblí na Žižkově – V ČERVENCI

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXI
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800